

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 890/2016
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац чланова већа, у парници тужиоца АА, ..., улица ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Радмило Стојић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, улица Немањина бр. 22-26 и тужене Градске Општине Врачар, коју заступа Општински јавни правобранилац из Београда, ради утврђења, вредност спора 20.121.532,46 динара, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 258/16 од 20.01.2016.године, у седници већа одржаној 29.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 258/16 од 20.01.2016.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 21000/10 од 20.12.2012. године, исправљена решењем од 01.12.2015. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности Вишег суда; утврђено је право приватне својине на непокретности – пословне зграде у улици ... бр. ..., на ... спрату бр. ... пословних просторија укупне површине 195м² на кт.бр. ... уписане у лист ... КО ... у корист тужиоца; обавезана је тужена Република Србија да то право призна тужиоцу и трпи да тужилац у јавном регистру упише право својине.

Побијаном другостепеном пресудом одбијена је као неоснована жалба тужене Републике Србије и потврђена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена Република Србија је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 361. став 1. ЗПП учињена пред другостепеним судом.

Наиме, правилно је становиште жалбеног суда да Република и Град Београд нису нужни јединствени супарничари у овој парници, с обзиром да у погледу предмета спора нису у правној заједници и спор се због природе правног односа не мора решити на једнак начин према њима (члан 204. раније важећег ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је закључио уговор о продаји са ББ ... Фиџијала у ..., као продавцем 29.06.1998. године. Предмет уговора о продаји је десет канцеларија са споредним просторијама укупне површине 195м² на ... спрату зграде у улици ... бр. ... у ..., изграђене на кт.бр. ... уписане у ЗК тело ... под редним бројем ... у ЗКУЛ бр. ... КО ... и то канцеларије од Уговорена цена је утврђена на износ од 3.619.961,18 динар. Непокретности су купљене сопственим средствима тужиоца, без учешћа буџетских средстава. У јавном регистру, непокретности су уписане као друштвена својина са уделом 1/1, а као корисник посебног дела зграде уписан је тужилац. Иначе АА основан је 10.05.1955. године, и уписан је у регистар Друштвених организација удружења грађана као правни следбеник ВВ.

Код таквог чињеничног стања правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев у односу на првотужену усвојен, односно када је утврђен основ за стицање права својине и када је првотужена обавезана да трпи упис права својине у јавном регистру по основу првостепене пресуде.

Тужилац има основ за својину спорне непокретности по теретном правном послу (уговор о продаји) коју је прибавио сопственим средствима.

Закон о удружењима грађана („Службени гласник РС“ бр. 51/09) је прописао да непокретности у друштвеној својини на којима су друштвене организације до дана ступања на снагу овог закона имале право коришћења (као у овом случају) прелазе у својину ових организација сразмерно уделу којим су друштвене организације учествовале у финансирању ових непокретности сопственим средствима оствареним од добровољних прилога, поклона, донација, легата или на други законом дозвољени начин (члан 81. закона). Сопственим средствима не сматрају се средства остварена по основу вршења јавних овлашћења или друга средства остварена из буџета друштвено политичких заједница.

С обзиром да је тужилац сопственим средствима купио спорне пословне просторије, а не средствима из буџета (тужена Република Србија није доказала супротно) стекао је основ за стицање права својине по основу правног посла (члан 33. Закона о основама својинско правних односа) и члана 81. поменутог закона.

Имајући у виду изложено, неосновани су ревизијски наводи да је држава постала носилац државне својине по члану 80. Закона о удружењима, јер је у члану 81. прецизирано у којим случајевима удружење грађана, у које неспорно спада тужилац, може постати власник непокретности (изузетци).

На основу члана 405. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић